

БЪЛГАРИЯ

Славянска повѣсть.

ОТЪ

Михаилъ Чайковски

(Саджакъ-Паша).

НЕЙКОВО.

Нейково е една страшна и прѣкрасна мѣстность, три часа далѣчь отъ Сливенъ, българскій рай, дѣто се намиратъ и дърветата и ябълките на Ева, както и не малко дяволи. Българитѣ казватъ, че тамъ е билъ сщщиски рай, Божий рай, че Адамъ и Ева си сидѣли тамъ и си приказвали наедно за слава на Господа и за свое удоволствие, докѣтъ не напакостилъ страшниятъ Сатана, змѣйтъ съ ябълката, а щомъ като напакостилъ уфейкалъ и се скрилъ. Първата грѣмовна стрѣла на Архангелъ Михаила го поразила на сщщето това мѣсто, гдѣто сега е направено селото Нейково; Сатаната се въртялъ, съ погтетѣ на краката си прѣхвърлялъ, разравялъ и коналъ прѣстѣта, а съ погтетѣ на рѣцѣтъ си коналъ долини и патрупвалъ гори; а пъкъ Архангелъ Михаилъ все продължавалъ да стрѣля върху него. Сатаната се расплакалъ съ сълзи. Изъ земята, напоена съ горчивинитѣ на дяволскитѣ сълзи, бликнала студена вода отъ четиредесетъ извора. Най-сетѣ, като изровилъ пропасти и ридове, като патрупалъ гори и скали, Сатаната безпрѣстанно биятъ и съсипвалъ отъ небесната картечица, управлявана съ окото и дѣсенцата на могщиятъ Архангелъ, се заровилъ въ земята. Архангелътъ го натисналъ съ кракѣтъ си. Сатаната захваналъ да рови дълбоки пеще-